

[Statsministeren.]

der hed beskæftigelsesproblemer. Sådan er det blevet sagt både af hr. Kjeld Olesen og af hr. Gert Petersen.

Jeg vil have lov at minde om, at denne regering trådte til den 19. december 1973, og i de første ord vi sagde her i folketinget, talte vi om de alvorlige økonomiske problemer og samlede os om omkostningsstigningen. Der er måske også nogle, der vil erindre, at vi fremsatte forslag, da vi begyndte her i januar måned, om at afskaffe 3 dyrtidsportioner og udbetale 1.000 kr. i stedet for. Det var da ikke for at komme af med de 1.000 kr., det var da ikke for at gribe ind i noget, som vi godt vidste var brandfarligt at gribe ind i, hvad vi for øvrigt sagde lige ud, men det var, hvad der gang på gang også blev sagt her i tinget og gang på gang i debatten, fordi den omkostningsudvikling, vi var inde i, var livsfarlig for den danske beskæftigelse, ville begrænse den danske produktion, ville gøre danske virksomheder mindre konkurrencedygtige. Derfor var det det, vi altså helt fra begyndelsen i januar måned sigtede på at advare imod, idet vi ellers kom ud i beskæftigelsesvanskeligheder, som regeringen jo ikke har skabt, men som er skabt af den økonomiske udvikling, vi har prøvet på at bremse op.

Vi fik det ikke igennem, det var der ikke flertal for, man ville ikke gribe ind midt i en overenskomstperiode. Vi fik noget andet: en omkostningsdæmpende ydelse. Den har virket, jeg er ikke i tvivl om, at den har sparet os for en dyrtidsportion. Jeg er da ikke i tvivl om, at den har holdt nogle virksomheder fra at måtte lukke og altså været en positiv faktor med hensyn til at begrænse arbejdsløsheden.

Men jeg vil altså bare sige: vi var dog i gang fra et tidligt tidspunkt, og da vi fremsatte vores skatte- og udgiftsforslag i begyndelsen af maj måned, var det også sådan, at det var et led i en økonomisk politik, og der var, som alle vil vide, også hele vejen igennem og også i den endelige betænkning et afsnit om beskæftigelsen.

Jeg skal gøre det kort og sige til hr. Hilmar Baunsgaard, som siger, at vi kontant burde konfrontere Frankrig med Frankrigs særlige ansvar, når de har formandskabet i EF, altså ansvaret for at have nationale støtteordninger og ikke rigtig opfyldte det prin-

ciielle i EFs landbrugspolitik, som de burde, at vi klart har sagt det til Frankrig og vi direkte har sagt det til Frankrig. Det er sket på tomandshånd og i forhandlingsform over for den franske premierminister, Jacques Chirac, da han var på besøg her i Danmark i slutningen af juni. Det er sket i EF-sammenhæng — jeg tror, man har lov at sige, den danske landbrugsminister ikke har lagt skjul på sine synspunkter — og da jeg selv var på besøg hos den franske præsident Giscard d'Estaing, blev det igen fremhævet med al tydelighed. Dette til oplysning.

Jeg skal prøve at lade være med at komme med ris eller ros, hvis det generer nogen, men nøjes med bare at udtale min mening. Og hvis jeg nu ikke vil genere hr. Erhard Jakobsen, så vil jeg sige til ham, at jeg ikke prøver på at tage ham til indtægt, for jeg er ganske klar over, at der i det politiske program, som vi glæder os til at se, også er mange ting, som vi ikke uden videre er enige om. Men jeg vil have lov at sige til ham, uden jeg håber, han bliver ked af det, at han altid taler behageligt lige ud, og at han står ved sine synspunkter, og jeg synes, at den form for redelig politik er værd at anerkende.

Jeg har endelig et ord til hr. Patursson, som sagde, at direktoratet to gange havde betjent sig af usandfærdigheder. Det godtager vi ikke. Vi godtager ikke, at man kan stå her uden noget bevis og beskyldte det danske gymnasiedirektorat for usandfærdigheder.

Med hensyn til det spørgsmål, der så bliver stillet om de to elever, er det sådan, at de to elever ikke har bestået studentereksamen, sådan som reglerne er for den danske studentereksamen. Derfor har de ikke kunnet få et studentereksamensbevis, fordi de ikke har aflagt prøven, sådan som prøvereglerne nu er, men de har fået at vide, og man ved, og det ved hr. Patursson også, at de kan få et dokument af rektor, hvoraf karaktererne i de fag, hvori de er blevet bedømt, fremgår, og det vil i alle henseender være nok til ikke at holde dem ude, og landstyre har taget dette til efterretning.

Med hensyn til den fremtidige ordning er man i forhandling med de færøske myndigheder, og vi gør, hvad vi kan fra dansk side, for at der ikke skal komme misforståelser